

MetaMètode Diàlegs entre art i ciència

científics i artístics del binomi Art-Ciència. La identificació de similituds en els punts de partida de les diferents etapes metodològiques d'ambdues disciplines, duu a Vela, Puig, Milne i San Gregorio a centrar-se en aquestes coincidències. Mitjançant una entrevista, utilitzada com a mètode d'investigació per aconseguir un resultat artístic, obtenen els enunciats que descriuen les set etapes del procés de treball dels dos científics, i que seran el punt de partida del seu propi procés: 1. Documentació sobre el tema, 2. Determinar l'objectiu de la recerca, 3. Escollir el model d'estudi, 4. Planificar l'experiment, 5. Obtenir la mostra, 6. Anàlisi del marcador d'interès, 7. Obtenció de la conclusió. L'obra que presenten aquí es basa en la reinterpretació d'aquests enunciats, de manera distribuïda entre els components del grup. A cada etapa, la informació obtinguda per un dels artistes era modificada pel següent en una nova fase interpretativa; treballant conjuntament l'obtenció de conclusions, configuren una instal·lació de 150 portaobjectes que com gotes d'imatges representen fragments de les diferents etapes.

CRISTINA PASTÓ

La pell de la pell. Una aproximació a l'estudi dels líquens

2013
12 cromatografies de capa fina i dibuix,
7 planxes de polímer i impressió digital
Dimensions: cromatografies 20 x 20 cm/
planxes, 5 de 30 x 30 cm i 2 de 42 x 42 cm

Aquest projecte s'inicia en col·laboració amb el Dr. Antonio Gómez Bolea, professor del Departament de Botànica de la Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona, expert en bioindicadors líquenics i biodeteriorament. Durant una sèrie de trobades al laboratori, les seves explicacions permeten a Pastó conèixer les característiques bàsiques d'aquests vegetals; a les sortides de camp, veure les formes com es localitzen les espècies, la manera com es prenen mostres i com es torna després al laboratori per analitzar amb lupes i microscopis de gran precisió. També familiaritzar-se amb el vocabulari, els materials, els reactius. Pastó incorpora al seu treball una de

les formes d'anàlisi observades, les cromatografies, advertint la proximitat amb la seva pròpia pràctica com a artista. La cromatografia, mètode per a classificar els líquens, consisteix en un vidre cobert d'una fina capa de sílici sobre la qual es dipositen mostres de líquen en dissolució. Gràcies a un reactiu aquestes substàncies es desplacen a diferents velocitats produint uns colors característics visibles a la llum del dia (grocs, ocre, marrons, ...) o sota la llum ultraviolada (blaus i verds fosforescents, ...). Amb aquesta peça, Pastó posa en contacte formes de treball característiques properes entre les dues disciplines (observació del món, revisió de fenòmens naturals, invenció de nous conceptes), plantejant un paradigma de fusió entre ambdues.

ANJA STEIDINGER

Ciència + Crisi

2013
Instal·lació: Videoentrevista, 15'
Dimensions variables

El projecte d'Anja Steidinger proposa una reflexió al voltant de les formes de representació del malestar en la crisi, referint-se específicament a la situació dels investigadors en el camp de les ciències. El malestar és una vaga sensació d'incomoditat o molèstia causada per la impressió que quelcom no està bé, però només després d'haver examinat i descrit més exactament aquest estat serà possible plantejar el malestar com una exigència concreta, per exemple, de transformació d'una situació. Prenent com a punt de partida una imatge publicada a la premsa de la protesta d'uns estudiants de ciència i d'una videoentrevista al Dr. Jordi Garcia, físic nuclear del Grup de Física de Radiacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, Steidinger s'interroga sobre com representen el malestar aquells que el senten, o quines són les condicions de possibilitat de la recerca científica.

Organitzen:

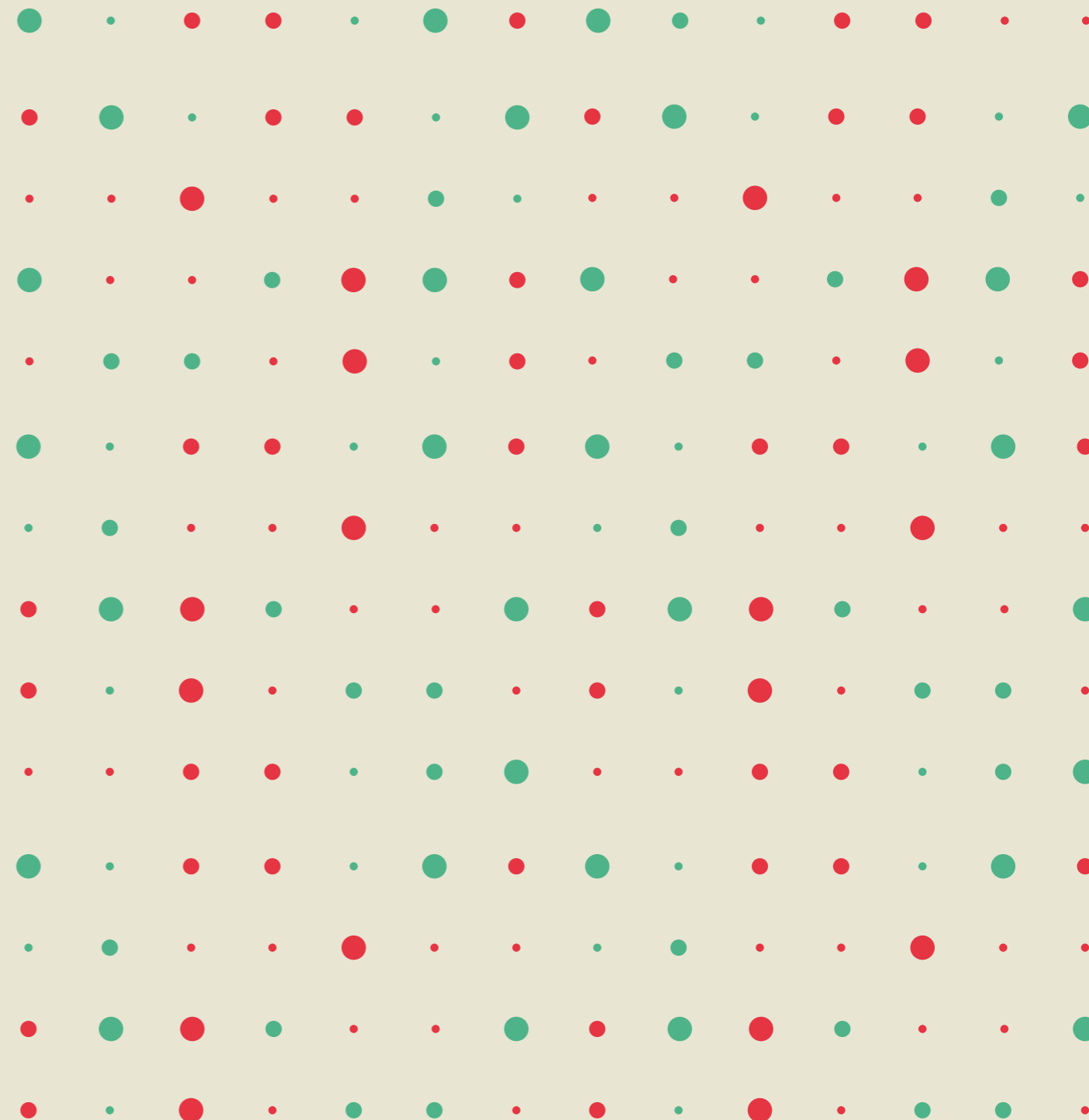

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

imarte

Col·laboren:

EUGÈNIA AGUSTÍ ANTÒNIA VILÀ

Your colour memory

2013

Instal·lació. Dispositiu circular lumínic de metacrilat perfilat en ferro

Dimensions: 137 cm de diàmetre

La proposta d’Eugènia Agustí i Antònia Vilà parteix d’un programa d’intercanvi que s’estableix amb especialistes del laboratori de malalties neuromusculars de l’Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona (UAB), sobre actituds científiques basades en l’observació.

L’obra resultant d’aquesta col·laboració consisteix en una sèrie de signes-patró intangibles que, gravats al buit en una peça circular de metacrilat, es tenyeixen per l’alternança lumínica intermitent del led vermell i verd, en una rememoració dels dos fluorocroms usats en les tincions de les cèl·lules que fan assertiva la sentència: “una proteïna fa visible un anticòs”, i que serveixen, ara des de l’àmbit científic, per nomenar la constel·lació de les percepcions visuals de les dues artistes. La dialèctica que s’estableix entre les diverses lectures sobre el color, les visites al laboratori, la visualització i la interpretació de biòpsies musculars segons el cànon científic esdevenen signes del veure de les artistes com a interpretació de les observacions microscòpiques realitzades amb el suport dels científics Dr. Eduardo Gallardo i Dr. Ricardo Rojas. Durant el transcurs de la recerca, doncs, aquests caràcters tipogràfics que ara veiem al metacrilat, han estat els patrons amb què Agustí i Vilà han codificat les combinatòries dels components involucrats en l’estudi, els quals esdevenen monogrames: dels referents cromàtics, dels científics de Sant Pau i de les artistes implicades. Són les espurnes que interactuen i floten en aquest espai circular delimitat, tal com ho fa la longitud d’ona quan dibuixa la patologia del teixit cel·lular en forma verda o vermella.

JORDI BIELSA

Història Natural

2016

Dimensions: 27 x 41 cm unitat.

Vídeo en loop i selecció de pintures.

La instrumentalització de l’art degenera en ideologia. *Història natural* pretén ser una representació de l’artista sotmès a l’experimentació científica. Però també vol ser una expressió espontània. Apareixen imatges que es construeixen i es desfan. El llenç és el residu d’una performance i l’escenari d’una filmació. Intento seguir el moviment dels meus ulls amb els braços que pinten. El moviment dels ulls és espontani. Els meus braços s’haurien de moure

també de forma espontània. Després modifico vídeos d’internet sobre ximpanzés que pinten. Finalment es tracta de resoldre un problema de muntatge amb ximpanzés, moviments de braços, d’ulls i pintura.

LUZ BROTO

Observacions en un laboratori

2013

Pàgina web, publicació, pòster

Dimensions variables

Luz Broto va dur a terme aquest projecte en col·laboració amb el grup de recerca *Química combinatòria per al descobriment de nous compostos*, dirigit per Fernando Albericio en el laboratori de l’Institut de Recerca Biomèdica del Parc Científic de Barcelona, de juny del 2008 a abril del 2010. Es tracta d’un diari realitzat a partir de les visites a aquest laboratori. A través de text, fotos i vídeos es mostra allò que circumda el treball pròpiament científic que s’hi realitza. Al diari es troben dos treballs realitzats durant aquest temps al laboratori. Un és *Diaris de laboratori del Dr. A i el Dr. G*, un conjunt de 47 fotografies que reprodueixen els diaris de laboratori tancats sobre la taula de treball dels científics del grup de recerca. Junts formen un retrat col·lectiu dels subjectes que es troben després de l’observació científica, objectiva i homogeneïtzant. L’altre treball que Broto presenta, *Mein Chemisches Tagebuch wird heute 25 Jahre alt* (El meu diari de laboratori compleix avui 25 anys) és el resultat de la col·laboració amb Jan Spengler, un dels científics del grup. Es tracta d’un text que completa, 25 anys després, el seu primer diari (a mig camí entre un diari íntim i un diari científic) escrit als quinze anys, en el qual reflecteix la seva etapa d’aprenentatge autodidacte a través de l’experimentació i la construcció d’un petit laboratori a la casa materna. Les últimes pàgines del diari van quedar buides, reservades en el seu moment per anotar el més important de l’any.

MERCÈ CASANOVAS

MetaParet

2013

Instal·lació. Impressió digital d’alta

resolució sobre escaiola incidida

Dimensions: 6 peces de 60 x 60 cm. Total: 180 x 120 cm

Un mètode és un mode ordenat i sistemàtic de procedir per arribar a un resultat o fi determinat. El prefix grec meta significa “més enllà”. En aquest sentit, l’obra *MetaParet* és una paret que no serveix per a tancar un espai, sinó que va més enllà de la seva finalitat per a esdevenir un suport on la ficció–realitat ens transporta a una altra dimensió.

Per definició, la paraula meta és la línia que indica el lloc on acaba el recorregut d’una cursa. En aquest sentit literal, la *MetaParet* seria el punt d’arribada de tot un seguit d’investigacions que tenen com a base la impressió digital d’alta resolució sobre suports no convencionals. Aquesta obra és fruit de l’evolució en la recerca que Mercè Casanovas ha dut a terme al llarg dels anys, i que introdueix la incisió com a element nou estretament lligat a la seva formació com a gravadora. Amb aquesta peça, Casanovas ha fet un pas més en la inversió dels papers entre la matriu i el suport. L’escaiola on ha gravat part de la imatge, deixa de ser matriu per esdevenir suport ella mateixa, i la impressió digital és la tinta que no es traslladarà sobre cap paper ni cap altre suport, sinó que romandrà en la mateixa matriu en el seu estat final.

JOSEFINA DE LÓPEZ

Una habitació amb cor

2013

Projecció infogràfica en format DVD

Realització infografia Bárbara Böhm

Producció sonora d’Álex Geell. Disseny i

implementació tecnològica Álex Posada

Dimensions variables

Una habitació amb cor es presenta com una cúpula geodèsica que apunta a l’abstracció de l’estructura morfològica d’un cor, responent a la visió dels espais de feedback. Estructura tibada per generar una experiència individual i embolcallant els visitants, que sorgeix de l’interès per comprendre la naturalesa de l’home en la seva evolució cap a la hibridació. Implementant per això l’estructura tecnològica construïda, mitjançant la transferència de funcions biològiques i cardíaques humanes amb què construir un clima morfo-biològic híbrid, que es fa ressò en les metàfores de la vida quotidiana i apunta a la cognició corporificada. L’estructura proposa una relació d’intercanvi físiico-emocional entre els entorns i els éssers humans a partir del funcionament orgànic del cor del visitant. Responent a la idea d’una extensió cognitivo-corporificada sobre els espais i apel·la amb això a conceptes sostinguts per les ciències cognitives. Conceptes complementaris entre la teoria de la Distribució Cognitiva, la teoria del *Embodied-Mind*, i la teoria de la Metàfora Cognitiva.

ALEIX MOLET ELOI PUIG

HM (Sèrie Alineaments - Projecte Geburte)

2013

Impressió digital + Lectura d’un alineament

de seqüències + projecció

Dimensions: 50 x 50 cm

HM forma part de la sèrie *Alineaments*, projecte de recerca desenvolupat per Aleix Molet i Eloi Puig amb la participació de l’equip de Genòmica Computacional del BSC (Barcelona Supercomputing Center), al llarg dels anys 2012 i 2013. Aquest projecte vol avaluar la relació entre les dues cultures, la ciència i les humanitats, utilitzant el mètode de l’Alineament de Seqüències (propi de la bioinformàtica) a manera de Peer Review per a visualitzar aproximacions al concepte de Tercera Cultura de John Brockman. Un alineament de seqüències és una forma de representar i comparar seqüències d’ADN per ressaltar zones de similitud, diferència o desaparició que podrien indicar relacions evolutives entre gens. Els referents de les dues cultures que en aquest quadern s’alineen són dos textos. El primer, escollit pel biòleg molecular David Torrents, és *Què ens fa humans?*, un text de l’escriptor científic britànic Matt Ridley, president de l’International Centre of Life, dedicat a la difusió de la ciència, i professor visitant al laboratori Cold Spring Harbor de Nova York. El segon, seleccionat pel professor de filosofia de la ciència, David Casacuberta, és *Neuromancer*, de William Gibson, la principal novel·la del corrent denominat cyberpunk. El títol prové de la composició dels termes “neuro” (mental) i “mant” (subjecte de “mància” que prové de màgia).

ALICIA VELA ELOI PUIG JO MILNE MARTA SAN GREGORIO

DOMPOAC

2013

Instal·lació. Impressió digital sobre portaobjectes

de vidre. Dimensions variables.

Aquest projecte sorgeix a partir de diverses trobades amb dos investigadors del laboratori d’Enginyeria Metabòlica i Teràpia de la Diabetis a l’Institut de Recerca Biomèdica (IRB) del Parc Científic de Barcelona. De les converses amb Jordi Duran i Isabel Sáez en el seu lloc de treball —un laboratori científic— i de l’interès dels quatre artistes per conèixer els mecanismes o mètodes d’investigació que aquests hi desenvolupen, fonamentalment a través de l’anàlisi d’algunes alteracions neurodegeneratives, apareix allò que es buscava: contrastos, similituds i diferències, entre els processos i mètodes d’investigació